75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 58. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 27-го БЕРЕЗНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 27, 1968 No. 58. VOL. LXXV.

РЕПРЕЗЕНТАНТИ УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ З ДЕРЖАВНИМ СЕКРЕТАРЕМ ДІНОМ РАСКОМ

Вашингтон. Минулого вівтірка і середи, 19 і 20-го березня, тут — як уже інформовано — відбулася конференція, під час якої представники Уряду ЗСА інформували репрезентантів не-урядових установ про американську закордонну політику. В рямках цісі конференції, в якій взяли участь також репрезентанти американських українських установ, відбулося прийняття, під час якого і зроблено цю фотознімку українських учасників конференції з державним секретарем Діном Раском. На фото (зліва): президент ЗУАДК д-р Володимир Ґалан, гол. предсідник УРСоюзу п. Антін Батюк, гол. предсідник УНСоюзу п. Йосиф Лисогір, державний секретар Дін Раск, реперезентант УККА д-р Володимир Душник, гол. предсідник СУК „Провидіння" о. декан Мирослав Харина та гол. касир „Провидіння п-ні Ст. Вовчок.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ЗАЯВЛЯЄ РІШУЧІСТЬ У ВНУТРІШНІЙ І ЗАКОРДОННІЙ ПОЛІТИЦІ

Вашингтон. — Президент Джансон, промовляючи на Міжнародній Конференції в будинку Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій, обороняв свою внутрішню політику і заявив, що він „зробить все те, що треба зробити вдома, і там де стоять хоробрі американські люди, які були покликані там стояти". 4.000 делеґатів гаряче оплескували промову Президента, перериваючи її окликами проти тих, які критикують урядову політику. Президент сказав, що він часто дивується, чому самі американці так часто карають себе гострим критицизмом. „Це ж досить добра країна. Я не кажу, що ви ніколи не мали так добре, як тепер. Але це факт! чи ж не так?" Крім Президента на цих зборах промовляли спікер Палати Репрезентантів Джан Мек Кобмек і голова АФП-КІО Джордж Міні. Міні сказав, що провідники Північного В'єтнаму повинні знати, що вони не зможуть виграти війни за допомогою виборчих карток у ЗСА. „Я не думаю, що ми збираємося покинути нашого приятеля тільки тому, що він мас виконати важке завдання і то тоді, коли він найбільше потребує приятелів" — казав Міні. І тому найближчої осени зорганізоване робітництво виконає своє завдання та буде голосувати на президента Джансона. Президент Джансон згадував про ті успіхи, які демократичний Уряд має на полі соціяльної політики, в ділянці освіти в справі охорони громадянських справ. Він заявив, що треба продовжувати цю широку програму — зробити Америку ще ліпшою для її мешканців.

В ПАНАМІ ДВА ПРЕЗИДЕНТИ

Панама. — Панамський президент Марко А. Роблес не передав влади новозаприсяженому президентові Максові Дельвалеві, який, як законний віце-президент, згідно з конституцією, став головою держави. В неділю 24 березня Національна Асамблея, визнавши винним президента Роблеса в порушуванні конституції, усунула його з президентського становища, яке зайняти мав віце-президент Дельваль. Але Роблес має підтримку Національної Ґвардії, яка нараховує 4.800 ґвардистів, і якою командує генерал бриґади Болівар Валбрію, який підтримує Робелеса. Опозиція заслаба, вона не може виступити проти ґвардистів, населення цієї країни, яке нараховує 1,300.000 жителів, покищо не виявляє охоти починати громадянську війну.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ПЕРЕВОДИТЬ ПЕРЕВІРКУ МАЙНА, ДІЛОВОДСТВА І ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СТАНУ УНСОЮЗУ

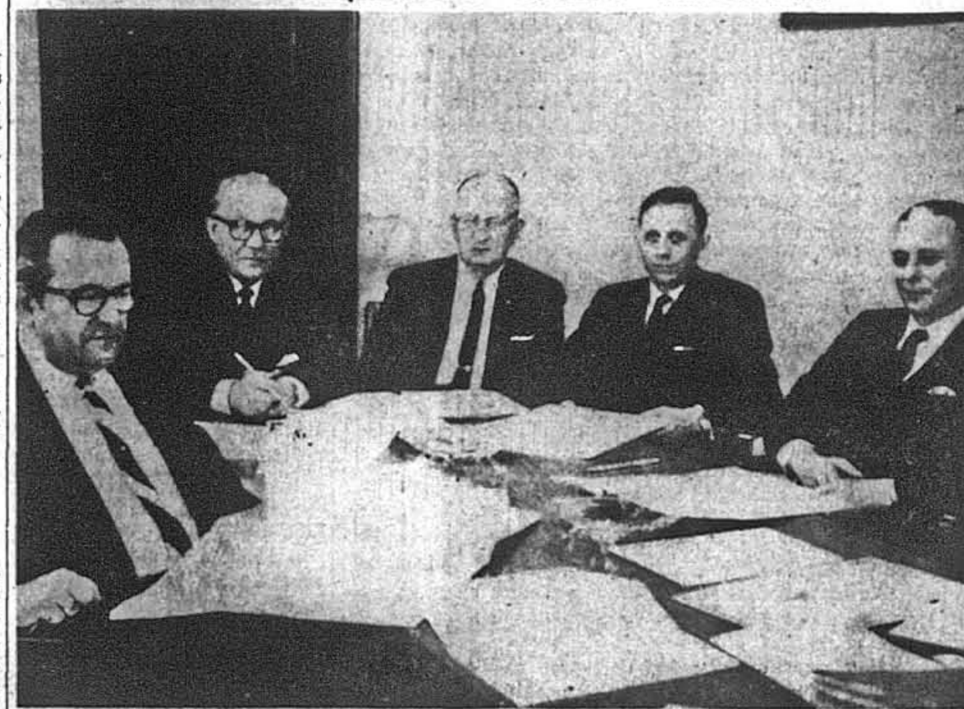

Головна Контрольна Комісія УНС при праці в Головній Канцелярії УНС. Сидять (зліва): дир: Петро Пуцило, п. Іван В. Іванчук, д-р Володимир Ґалан, мґр. Іван Геврик та інж. Іван Вацук.

Джерзі Ситі. — В понеділок, 25-го березня, тут у приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу почалася річна перевірка майна, діловодства та організаційного стану цісі великої української установи. Перевірку переводить Головна Контрольна Комісія УНСоюзу в складі: д-р Володимир Ґалан з Філядельфії — голова, Петро Пуцило з Шикаґо — заступник голови, Іван В. Іванчук з Шикаґо — англомовний секретар, мґр Іван Геврик з Вінніпеґу — український секретар та інж. Іван Вацук з Дітройту — контролер. Перевірка триває звичайно один тиждень та включає також діловодство в-ва „Свобода" і виховно-відпочинкової оселі „Союзівка". На середу, 27-го березня, передбачені спільні наради Головної Контрольної Комісії з Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу. Перевірка діловодства, майна і організаційного стану УНСоюзу його Головною Контрольною Комісією попереджає звичайні річні наради Головного Уряду УНС, які відбудуться на Союзівці в тижні, що починається 13 травня.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 26 березня, 1968

ПАЛАТНА КОМІСІЯ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ вирішує справу американської допомоги закордонним державам, і деякі члени цісї комісії домагаються, щоб Уряд виявив докладно, на що окремі держави зуживають ті фонди, які вони дістають від ЗСА в програмі допомоги закордонові. Ці члени Комісії гадають, що платники податків мають право знати, що діється з грішми, що були зібрані у формі податків. Та інші члени Комісії твердять, що не можна про всі справи, зв'язані з допомогою закордонним державам, публічно говорити, бо внаслідок цього могли б погіршитися взаємини ЗСА з деякими заприязненими країнами, коли б конґресмени загостро критикували деякі держави.

АЖ ТЕПЕР ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО ЧЛЕНИ Комісії Воррена не бачили на власні очі тих фотографій, які лікарі поробили були з тіла президента Джана Ф. Кеннеді після того, як стверджували його смерть після пострілів до нього в дні 22-го листопада 1963-го року. Голова цісї Комісії головний суддя Найвищого Суду Ерл Воррен видав був наказ дістати ці фота від Роберта Ф. Кеннеді, який тоді був головним прокуратором ЗСА, але це не сталося, і члени Комісії не бачили світлин. Комісія перейшла до порядку над зізнанням тексаського губернатора Джана Б. Коннеллі, який твердив, що його не могла поранити та сама куля, яка поцілила президента Кеннеді. Комісія визнала, що це була ця сама куля. Про це все пише журналіст Дейвід Вайс в „Сабімрдей Івнінґ Пост".

ЦЬОГО РОКУ СПОДІВАЮТЬСЯ ЗІБРАТИ 148 більйонів дол. федеральних податків, на 5 більйонів дол. більше, як в 1967-му році, коли федеральні податки становили 143 більйони дол. Стейтові й міські податки в 1967 році виносили 64 більйони дол., а цього року вони мають збільшитися до 69 більйонів дол. Федеральні, стейтові й міські податки в цьому році повинні винести 217 більйонів дол., на 10 більйонів долярів більше, як в 1967-му році. На кожного американця припадає з цих податків по 3,550 дол., як це обрахувала Податкова Фундація. Минулого року ця сума на кожного американця була на $134 менша.

КАРДИНАЛ ЙОСИФ МІНДСЕНТІ, який уже дванадцять років перебуває в азилі в приміщеннях американської амбасади у Будапешті, мав виявити, згідно із повідомленнями авторитетних осіб, своє бажання переїхати до Ватикану, як це йому пропоновано теперішнім Папою Павлом VI і попереднім Іваном XXIII. Заходи в цій справі були зроблені Ватиканом ще в жовтні мин. року й комуністичний уряд Угорщини вже погоджувався на таку розв'язку, але тоді кардинал Міндсенті відмовився виїжджати. Тепер урядові чинники не виявляють зацікавлення до тієї справи. Переговорював з Будапештом в справі виїзду кардинала Міндсенті до Риму віденський архиєпископ кардинал Франц Кеніґ.

БРИТІЙСЬКА ПАЛАТА ГРОМАД затвердила в понеділок 25 березня вночі 332 голосами проти 248 пропонований урядом бюджет з незвичайно високою підвишкою податків. Все ж таки, боротьба за відкинення цього бюджету буде продовжуватися. Ведуть її не тільки представники консерватистів, але й навіть члени лівого крила в партії праці, яка десиґнувала прем'єра Вільсона. Новий бюджет передбачає 2,2 більйона долярів із збільшених податків від алькогольних напоїв, тютюнових виробів, продажу авт тощо.

ПІД ЧАС БУРХЛИВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ДЕМОНСТРАЦІЙ В МІЛЯНО (Італія), в яких брало участь яких 3,000 студентів, поранено 37 поліцаїв і 15 студентів. Студенти намагалися окупувати будинки Міляиського Університету св. Серця, що його замкнено минулого тижня внаслідок „сидячого" страйку студентів. Студенти обкидували поліцію яйцями, дровами й овочами. Арештовано 59 демонстрантів.

МАРШАЛ АНДРІЙ ГРЕЧКО, МІНІСТЕР ОБОРОНИ СССР, почав у понеділок 25 березня ц.р. свої офіційні відвідини в арабській державі Сирія. Гречко прибув до Дамаску з Іраку, де він перебував п'ять днів.

Міністер освіти Чехословаччини перестерігає студентів, щоб вони „не ішли задалеко"

Прага. — Теперішній міністер освіти ЧСР Їжі Гаєк, що його вважають кандидатом на майбутнього міністра закордонних справ ЧСР, виступив у своєму інтерв'ю з журналістами із закликом до чеських студентів, щоб вони рахувалися з політичною дійсністю і не йшли задалеко у своїх вимогах демократизації громадського і культурного життя. Пригадуючи, що Чехословаччина находиться ґео політично між Совєтським Союзом і Німеччиною, Гаєк заявив, що надмірні лібералістичні тенденції можуть привести до важких труднощів. Водночас із цим Гаєк признав, що відповідальність за студентські ферменти в ЧСР паде також в деякій мірі на режим і на існуючу освітню систему, яка не дозволяла на будь - яку критику всього, що совєтське, і промовчувала важливі події й факти чехословацької історії, засуджуючи навіть таких видатних діячів, як творець ЧСР Тома Масарик та його співробітник і наслідник на становищі президента ЧСР Едуард Бенеш. Гаєк обіцяв, що шкільні підручники і програми навчання будуть зревідовані в тому напрямку, щоб правдиво і правильно висвітлювати історію. Все ж таки він заявив, що вимагана деким публікація творів заборонених в Совєтському Союзі — таких, як, наприклад, „Доктор Живаґо" Пастернака не буде дозволена в ЧСР, щоб не порушувати добрих взаємин між ЧСР і Совєтами. Гаєка вважають одним із представників лібення в руханкових залях Гумкомуністичного режиму.

У Польщі позбавлено праці шістьох професорів університету

Варшава. — Польська Пресова аґенція повідомила про усунення шістьох професорів із їхніх становищ у Варшавському Університеті. Як причину звільнення подано „ревізіоністичне" ставлення професорів і їхнє намагання „поширювати серед молоді політичні погляди незгідні із напрямними режиму". Усунених обвинувачують також у підтримуванні дессидентської групи студентів, здебільша жидівського походження, які нібито мали бути спричинниками студентських антирежимних демонстрацій у Варшаві. Між усуненими востаннє професорами є Броніслав Бачко, Лєшек Колаковський і Стефан Моравський, усі керівники катедр, як також професори-асистенти Зиґмунт Бауманн, Марія Гіршовіч, та Влодзімєрж Друс із департаменту політичної економії. Водночас із цим проф. Стефана Жолкевського, жида за походженням і члена Центрального Комітету комуністичної партії звільнено із його становища керівника відділу суспільних наук в Польській Академії Наук. Усунених професорів, що їх кількість досягла вжи числа дванадцяти, називають „ворогами польського народу" і про декого із них згадував Владислав Гомулка у своїй промові, як тих, що відповідальні за останні студентські заворушення. Між арештованими студентами або випускниками університетів є відомі польські публіцисти Яцек Куронь і Кароль Модзелевський, автори відкритого листа до партії й уряду, як також кількох студентів жидів.

Сенатор Сматерс хоче приспішити схвалення більших податків

Вашинґтон. — Сенатор демократ із Флориди Джор А. Сматерс має новий плян, який спричинив би швидке схвалення більших прибуткових податків. Сенат тепер викінчує схвалювати законопроєкт про те, щоб продовжити закон про податки від продажу деяких товарів. Сенатор Сматерс плянує додати до цього законопроєкту законопроєкт про збільшення прибуткових податків. Уряд мусів би погодитися, що він зменшить федеральні видатки на 6 більйонів дол. тоді, коли Конґрес признає більші прибуткові податки. Сенат викінчує працю над законопроєктом про продовження податку від продажу автомобілів та від телефонічних розмов, який кінчається з днем 31-го березня. Плян сенатора Сматерса підтримує сенатор республіканець з Делевару Джан Вілліямс. Уряд, покищо, не дав згоди на це, щоб такий важливий проєкт, як збільшення прибуткових податків схвалювати як причіпку до іншого законопроєкту. Уряд не хоче, щоб в цій справі виникла боротьба між Палатою Репрезентантів і Сенатом. Палата обстоює своє право, що всякі законопроєкти в справі податків мусять починатися в Палаті, звідки їх пересилається до Сенату.

Комуністи у В'єтнамі зазнали великих втрат в битві біля Сайґону

Сайґон. — У понеділок, 26-го березня, у віддалі яких 28 миль від Сайґону біля міста Транґбанґ прийшло до більшої битви, в якій вбито 24 червоних партизанів. Американські і південно-в'єтнамські втрати були незначні. Битва почалася того дня вранці, як відділ в силі 300 партизанів заатакував невеликий пост урядових південно-в'єтнамських військ. На допомогу заатакованим поспішив відділ американської 25-ої піхотної дивізії, в акцію введено також танки і американську та південно-в'єтнамську авіяцію. Після битви, що тривала п'ять годин, комуністи відступили, залишивши на полі битви 243 вбитих. Битва відбулася в рямках американської і південно-в'єтнамської кампанії „Кваєт Танґ (рішені перемогти), що має на меті очистити від комуністів район дельти ріки Меконґ. У цій кампанії вбито вже 1,312 ворожих вояків, а 694 взято в полон. Рівночасно американські літаки продовжували свою акцію проти ворожого постачання в тому районі, знищивши 114 і пошкодивши 50 ворожих човнів, які доставляли водним шляхом з Камбодії провіянти й амуніцію для комуністів в провінції Сайґону. За останніх три дні американська авіяція знищила понад 245 таких ворожих човнів на водних шляхах в різних частинах країни.

Прем'єр Ізраїлю невдоволений з резолюції Ради Безпеки

Єрусалим. — Найновішу резолюцію Ради Безпеки ОН дехто з діячів у Ізраїлі трактує, як справжнє запрошення для арабів далі провадити свою терористичну діяльність. Ізраїльські діячі вважають, що така резолюція тільки заохотить арабських терористів, головна база яких знаходиться в Карамезі на йорданській території, до нових нападів. В резолюції засуджено Ізраїль за рейд на табір терористів, але відносно арабських нападів, то в ній сказано лише дуже загальниково, що засуджується також „інші порушення миру". Виступаючи в парляменті, прем'єр Ізраїлю Леві Ешколь сказав, що Об'єднані Нації „ще раз виявили незрозуміння того становища, яке витворили наші вороги". Багатослівна резолюція, сказав він, в якій не сказано, що мир є обов'язком для всіх сторін, не може посправжньому сприяти встановленню миру в тій частині світу. Як заявили представники Ізраїлю, багато членів Ради Безпеки, в тому й Франція, висловили погляд, що арабський тероризм і саботажі — це не конче порушення перемир'я, а лише оправдана боротьба окупованого народу проти чужої сили. В Ізраїлі розглядають ту резолюцію Ради Безпеки як заохочення арабських терористів до нових нападів і порушень спокою.

Аллентавнська Округа УНСоюзу відбула річні збори

Нортгемптон, Па. — Минулої суботи, 23-го березня 1968 р. тут, в залі школи української католицької церкви, відбулися чергові річні збори Округи Українського Народного Союзу з осідком в Аллентавні, в яких узяли участь біля тридцять представників дев'яти Відділів УНСоюзу. Два Відділи представників не прислали. Збори відкрив голова Округи Іван Зазворський, який привітавши приявних, зокрема новообраних відділових урядовців, запропонував порядок нарад та вибір президії, до якої ввійшов місцевий український православний парох о. прот. Андрій Двораківський, як голова, та пані Анна Гарас, як секретарка. Отець предсідник провів молитву та згадав теплими словами всіх членів УНС Округи, які відійшли в минулім році у вічне життя. Після протоколу, що його відчитала п-ні Гарас, та звітів голови І. Зазворського, секретарки п-ні Гарас і касира Дмитра Мушастого, відбулася дискусія, в якій приявні вказували на потребу частіших нарад Окружної управи та збільшення активности Округи. Заторкнено питання збирання вкладок по домах, стипендій, Союзового Дня Округи і ін. Після цього запрошено до доповідей головних урядовців. Головний секретар д-р Ярослав Падох дав огляд праці УНСоюзу в минулому році і на загальному тлі представив працю Округи, її здобутки й занедбання. Він вказав на потребу збільшити активність усіх Відділів й як основу успіху в праці, зокрема в збільшенні числа членів, назвав знання забезпеченевого діла взагалі, а союзового зокрема.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Колишні учні Академічної і Філії Українських гімназій у Львові приготовляються до відзначення 100-річчя своєї „Альма Матер"

Ню Йорк. — Уже від деякого часу існує окремий Ювілейний Комітет, що має за завдання відповідними імпрезами й публікаціями відзначити сторіччя Української Академічної Гімназії у Львові, „головної" і „філії". Комітет працює під протекторатом колишнього учня й опісля катехита тієї гімназії ВПреосвященнішого Архиєпископа Івана Бучка та під проводом сеньйора професорів тієї гімназії, д-ра Михайла Тершаківця, який очолює Почесний Комітет. Секретарем Почесного Комітету є проф. Володимир Винницький. Діловий Комітет очолюють колишні учні тих гімназій о. декан Мирослав Харина, як голова, мґр Іван Костюк — секретар та д-р Роман Кос — скарбник. Редакційну Колеґію, що має приготовити публікацію відповідного ювілейного збірника, очолює проф. Степан Шах. Деякі імпрези з нагоди цього ювілею вже відбулися, інші плянуються. Зокрема заплановано велику ювілейну зустріч, яка відбудеться в суботу і неділю, 28 і 29-го вересня ц. р. на „Союзівці", оселі УНСоюзу в Кетскильських горах. Крім цієї головної, відбудеться ще цілий ряд реґіональних зустрічей, які започаткує зустріч, з відповідною мистецькою програмою, у Філядельфії вже в суботу 4-го травня ц. р. Усі ці та інші справи, зв'язані з відповідним відзначенням 100-річчя Української Академічної Гімназії у Львові, були предметом окремих нарад, що відбулися в Ню Йорку минулої суботи, 23-го березня, в приміщеннях Українського Літературно - Мистецького Клюбу з участю двох десятків колишніх учнів „Головної" і „Філії". Про працю і пляни Ювілейного Комітету інформував його секретар мґр Іван Костюк. Нарадами проводив ред. А. Драган. Обрано місцевий Комітет під проводом мґра Ярослава Щербанюка та рішено впродовж найближчих двох тижнів відбути чергові наради для обміркування і плянування відповідної місцевої ювілейної імпрези та участи в загальних ювілейних святкуваннях.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бунт молоді

Чолове місце в останніх повідомленнях з усього світу, як вільного, так і поневоленого, займають виступи молоді, зокрема академічної. Саме тепер у світовій пресі набули широкий розголос сміливі, прямо неймовірні в совєтській терористичній системі виступи молодих українських інтелектуалів проти комуно-московських безправств в Україні. Студентська молодь у Варшаві, Кракові та інших містах „народної" Польщі масово вийшла на вулицю демонструвати проти урядової цензури та інших утисків комуністичного тоталітаризму. Подібні демонстрації відбулися та відбуваються в Чехо-Словаччині, про поважні студентські заворушення повідомляють з Еспанії. Студентство, як і молодь взагалі, бунтується проти рабства і неволі, проти заперечування свобід, проти „існуючого стану".

Коли ж навіть терором, погрозами та репресіями не можуть приборкати молоді в тоталітарних країнах, то що ж тоді у вільних, демократичних державах. По містах Америки, в столицях Англії, Франції, Німеччини, Японії молодь взагалі бунтується проти існуючого стану, проти політики своїх урядів, проти ситуації в світі.

Але між виступами молоді в поневолених і вільних країнах така сама різниця, як і між режимами тих країн. Молодь у комуністичних країнах домагається волі, виступає проти рабства і безправства. Тим часом виступи молоді в Америці та вільних країнах скеровані в головній мірі проти оборони того, за що з такою сміливістю бореться молодь в поневолених комуністичних країнах, проти американської допомоги в'єтнамському народові в боротьбі за волю.

А все ж таки всі ці виступи, як по цей, так і по той бік залізної заслони, мають спільну прикмету, питоменну й для самої молоді: ідеалізм. Не ідеологія, не якась точно означена система, але ідеалізм змушує українських, польських, чеських та інших східньоевропейських студентів, наражаючи власне життя на небезпеки, виступати проти комуністичних безправств. Але також студенти вільних країн з ідеалістичних мотивів виступають проти будь-якої війни, навіть такої, яка ведеться проти аґресора, що бажає народові Південного В'єтнаму, як і всього світу, накинути ярмо комуністичної неволі. Очевидно, що величезна машина комуністичної пропаґанди також зі свого боку докладає багато зусиль, щоб цей прикметний для всієї молоді ідеалізм поборювати у себе дома і для себе використовувати у вільних країнах.

Сьогодні важко передбачити, якими шляхами розвиватиметься цей ідеалістичний бунт молоді, але з певністю можна сказати, що він не залишиться без наслідків. Щонайменше так вчить історія.

Спільний ворог

Природна річ, що серед понад двомільйонової української спільноти у країнах вільного світу існує зрізничкованість у поглядах на світові і українські справи. Середовище, в якому всі з усім і завжди згідні, не існує довго, воно завмирає. Такої змеханізованої „єдности думки" даремно добиваються в комуністичних диктатурах, і кінець-кінцем це провадить до закритих судових процесів, до Мордовії, до знущань над людиною і її думкою. Тому зрізничкованість у політичних поглядах і оцінках серед наших людей у країнах західніх демократій не неґативне, а позитивне явище, яке свідчить про активність нашої політичної думки, наших шукань.

Однак, кожний український політичний еміґрант, який живе поза межами окупованої України, незалежно від усіх шукань і роздумів, усіх підходів до тих чи інших явищ, в кінцевому висліді має один спільний знаменник. Цей спільний знаменник полягає не тільки в приналежності до українства. Він полягає в тому, що кожний українець має спільного ворога. Можуть бути різні стратегічні й тактичні пляни, різні заходи, щоб здобути ворожу фортецю, але спільною для всіх думок, плянів і заходів має бути ціль — здобуття тієї ворожої фортеці.

У київському видавництві „Наукова Думка" в кінці 1967 року вийшла книжка під назвою „Критика ідейних основ українського буржуазного націоналізму". Від першої до останньої сторінки це є спотворена історія українського народу, вчення його найбільших мислителів і діячів, починаючи від княжих часів і до наших днів, особливо ж спотворено в ній думки Т. Шевченка. В тій книжці виразно сказано також про московсько - большевицьке наставлення до української еміґрації: „Якого б представника сучасного українського буржуазного націоналізму ми не взяли — яку б його „теорію" чи „концепцію" не розглянули, в око відразу ж впадає його люта ненависть до комунізму, до радянської влади"... Так пише спільний ворог, і в боротьбі проти нього ми повинні діяти спільно.

„ОСВІТА В СОВЄТСЬКІЙ УКРАЇНІ"

Так називається нещодавно випущена видавництвом Пітера Мартіна в Торонті книжка Івана Коляски, яка відразу здобула широкий розголос. Відомий канадійський колюмніст Пітер Вортінгтон так писав про цю книжку в торонтському щоденнику „Телеґрам":

„Досі було чимало демаскувань минулої совєтської політики еміґрантами, перекинчиками, ексномуністами та антикомуністами. Але ніколи ще не було такого удокументованого, незаперечного здемаскування, як ця книжка Коляски. На неї неможливо дати відповідь, бо її джерельним матеріялом є сама совєтська статистика".

Хто ж автор цієї книжки і що вона розкриває?

Про автора відомо, що він народився в Канаді, під час економічної депресії 30-их років став марксистом і таким себе називає й досі. Про виникнення книжки розповідає сам автор у вступі до неї.

На основі українських публікацій з УССР І. Коляска вірив, що то є вільна республіка з широкою свободою для розвитку її мови, культури і звичаїв.

В 1963 р. трапилася йому довгожданa нагода поїхати на Україну, щоб вивчати там українську мову, літературу й історію в Київському університеті ім. Т. Шевченка. Сам він за фахом учитель, із закінченою освітою в трьох канадійських університетах і титулами Б.А., М.А. й Едукації. В Києві він швидко зорієнтувався, що українську мову там упосліджується, а на тих, хто говорить цією мовою, дивляться з погордою.

„Болісно й поволі я усвідомив, — пише І. Коляска, — що те, що я підтримував як досконалий зразок справедливости, було в дійсності найгіршим типом національного гноблення. Цей удар правди турбував і доводив майже до хвороби.. Вперше я дещо підбадьорився на зібранні в честь славетного українського письменника, який у часах Сталіна був засуджений як „буржуазний націоналіст". Спротив виявився відкрито під час записів. Не все було гармонією і братньою любов'ю. Українці не приймали русифікації".

Далі автор описує, як почав він вивчати проблему шкільництва в УССР, яка була йому, як учителеві, найближча. Не зважаючи на постійні перепони, він відвідував школи, працював по бібліотеках і зібрані матеріяли пересилав до Канади. То були статистичні дані, малодоступні матеріяли, каталоги, шкільні розпорядження, як також різні нелеґальні статті проти русифікації, що ходили по руках. У 1965 р., коли аґенти КҐБ почали за автором слідкувати, він повернувся до Канади і тут незабаром довідався про хвилю арештів української інтеліґенції в Україні. Це його переконало, що будь - які заходи канадійських комуністів будуть безуспішні і тому треба виставити всю справу русифікації України перед очі світу. В цьому погляді автора підтримали інші канадійські комуністи, які привезли з України ідентичні спостереження. Результатом цього і є книжка, про яку мова.

І. Коляска речево й спокійно, покликаючись на совєтські офіційні джерела, змальовує трагічний образ русифікації українського шкільництва — всупереч усім заявам совєтських офіційних чинників про те, що всі народи СССР мають повну свободу національного розвитку. Він показує прикладами, як сама влада топче власну конституцію, як панівний російський народ намагається зменшити інтеліґентський потенціял неросійських народів. Русифікація в деяких містах України майже тотальна: у Харкові в українських школах вчиться лише 2.913 учнів, а у російських — 68.808; в Одесі це співвідношення виглядає так: 4.687 до 52.978; в Донецьку — 894 до 76.286. Навіть у Станиславові (тепер Ново - Франківську) російські школи охоплюють 60.6% учнів.

„Технікуми на Україні, — пише Коляска, — з малими винятками, стали островами чужої культури і дискримінації української мови та українських студентів". Лише в університетах Львова, Ужгорода і Чернівців частину викладів ведеться українською мовою, в Києві відсоток цих викладів упав уже до 20-25%, в Харкові, Дніпропетровську й Одесі виклади, за винятком відділу української мови, лише російською мовою. Високі технічні, індустріяльні, медичні, торговельні й промислові, аґрикультурні й економічні школи зовсім зрусифіковані.

Всі підручники в Україні мусять бути апробовані в Москві. В каталозі апробованих підручників для технікумів на 1965 рік немає ні одного українською мовою. Студенти, які приїжджають із-за кордону на студії до Києва, мусять вивчати російську мову, і так стають самі розсадниками русифікації. Окрема справа докторати — всі тези мають бути ухвалені в Москві і тому писані російською мовою, бо на тези, писані по - українськи, роками треба чекати відповіді, їх просто іґнорують.

Обурливо представляється справа поширення української книжки. Автор наводить з київської „Літературної України" скарги читачів на те, що в школі ч. 178, де вчиться 1.400 учнів, бібліотека має 3.323 книжки, в тому числі лише 14 українських; в бібліотеці школи ч. 47 є лише один примірник поезій Сосюри, і то російською мовою. На шкільному літературному конкурсі учні не могли отримати в нагороду творів Т. Шевченка, бо таких не знайшлось, тож дано їм твори Ремарка — російською мовою. Автор цитує розпорядження із „Збірника наказів та інструкцій міністерства освіти Української РСР" ч. 13, 1965 р., з рекомендацією, щоб учні читали твори Івана Франка — російською мовою.

В результаті докладної аналізи стану українського шкільництва автор розкриває виразний намір влади усунути українську мову із шкіл України. Офіційна пропаґанда, яка рекламує мовну і культурну рівність усіх народів СССР — „безсоромна і лицемірна".

Автор стверджує також, що не - росіяни в СССР намагаються поборювати русифікацію всіми можливими засобами. Це й пояснює проведені останніми роками численні арешти українських культурних діячів, і в цьому пляні автор цитує лист С. Караванського з вимогою усунути міністра шкільництва УССР Даденкова за систематичну русифікацію українських шкіл.

Остаточний висновок І. Коляски такий, що сучасна політика совєтської влади з її насильною русифікацією є виявом голого російського шовінізму, який можна назвати тільки імперіялізмом.

Немає сумніву, що ця книжка мусить дістатися до рук не тільки осіб, зацікавлених шкільництвом, але й до рук політиків. Кажуть, що її автор був колись протеже провідних канадійських комуністів, які й послали його вчитися до Києва, і тепер його книжка викликала серед них справжній переполох.

Не буде перебільшенням сказати, що книжка І. Коляски стала голосом поневоленої України, і за це йому будуть вдячні всі українці на еміґрації і в Україні. Вона своїм автентичним матеріялом є дуже добрим доповненням до тих писань з України, що ними тепер рясніє овітова преса.

С. Г.

ПОЛІТИЧНИЙ „ТУРИЗМ"

Каґебівська газета „Вісті з України" у ч. 37 вмістила репортаж про українця „з армії блукачів" — Юзефа Олендера з Тернополя, який ще в 1930-ох роках виїхав був на заробітки за кордон і по війні не повернувся в Україну, бо „поповзли чутки, що тих, хто повертається у Радянський Союз, судять, а їх сім'ї висилають до Сибіру. Ці брудні плітки та вигадки розносили вороги Радянського Союзу".

Не згадуючи про сталінські табори смерти, переповнені українцями, в тому числі й колишніми „остарбайтерами", Ю. Олендер розповідає, що з родиною виїхав до ЗСА і живе тепер у Гартфорді. Влітї він відвідав Україну, побував у Тернополі.

На зустріч із представником „армії блукачів", себто еміґрантів, приїздив у Тернопіль якийсь Василь Беньківський із с. Заложців, який, між іншим, ось таке розповідав про дії УПА після війни в тому районі:

„Після звільнення Тернопільщини від німецьких загарбників я працював у Заложцях. Одного разу поїхав у службових справах до Манаєва. Заночував у сільраді. Тільки ліг спати, як з'явились бандити. Хотіли мене вбити, кинули у сільраду ґранату. Але тільки поранили важко. Досі залишились на тілі шрами. Це зробив Гладун і його дружки".

— Гладун? Який? Невже, Иосип? — здивувався Олендер".

Далі „Вісті з України" виявляють, для чого треба було розповідати про Ю. Олендера - туриста із ЗСА: він знає особисто п. Иосипа Гладуна і п. Івана Цаприну, які живуть у Гартфорді і які, як пише газета, знищували в боях комуністів.

Прощаючись із каґебівцем, Ю. Олендер нібито заявив: „Передайте від мене щирий привіт всім тернопільцям, всім радянським людям, які так уважно, так ввічливо, по - дружньому ставляться до мене та інших туристів".

Так Юзеф Олендер, знаючи чи й не знаючи того, виконав завдання КГБ, щоб „скомпромітувати" двох українців, які боролись проти комуністів, проти московсько - большевицької окупації України.

Імперська московська машина, працюючи повною парою, вдається до наладнання ще й іншої форми політичного „туризму". Идеться про дітей українських еміґрантів. Про цю найновішу форму „туризму" розповідається в брошурі Ю. Цюпи „Про сонце, море та усмішки друзів", видана в кінці 1967 р. в Києві „Товариством культурних зв'язків з українцями за кордоном". Наведемо з неї уривок: „Наші гості одержали звичайну піонерську уніформу — білі сорочки, шорти, панамки, але без галстуків. — Чому нам не дали галстуків? — Але ж ви не піонери! — пробували заперечити їм. Але вони гаряче зажадали, щоб їм видали галстуки"...

Так українські діти з Англії, з Бельгії, з Голляндії вже „побули" ленінськими піонерами, хоча ще їх формально не записали в члени тієї комуністичної організації. Тих дітей водили по парку ім. Пушкіна, розповідаючи, що то найкращий слов'янський поет, по „революційній Одесі", інформували їх про „вічний договір Б. Хмельницького", себто про „добровільне" приєднання України до Росії... Все це було приправлене підливою з фізкультурних вправ, морських хвиль, стріляння з луків і... щоденним ставанням на струнко перед закривавленим прапором комунізму. І вже „сім'я Деніссен-Кисленко" повідомляє з Бельгії, що „діти пишуть листи багатьом піонерам, з якими познайомились у таборі"...

Влітку 1967 р. в обіймах комсомольсько - партійного спрута побували в таборах відпочинку на Україні лише 20 хлопчиків і дівчаток з українських родин у Бельгії, Англії та Голляндії. Але Москва плянує на широку скалю збільшення такого „туризму". І вербує передусім не дітей „проґресистів", а дітей з родин нових утікачів із совєтського „раю".

Політичний туризм з метою здобуття людських душ для комунізму в час його найважчої кризи має різні форми і вияви. Вже дехто їздив до Києва „з чесними намірами", дехто заводить торгівлю... А все використовує совєтська пропаґандивна машина для того, щоб лити воду на свої лотоки.

Ще в серпні м. р. відбулась у Москві, а потім у Ленінграді „Міжнародна зустріч молоді, присвячена 50-річчю Жовтня". Дехто з учасників тієї зустрічі написав, що „досягнення у вашій країні справляють на нас усіх, молоде покоління різних країн, величезне враження"!.. Таку заяву надрукувала негайно вся совєтська преса, в тому числі й „Радянська Україна": нехай непокірна українська молодь в Україні не бунтується—навіть закордонні відвідувачі, мовляв, захоплюються совєтською дійсністю!..

Москва вишукує на Заході будь - яких кандидатів на „дружбу" та на „споласкування мозків". Їй важлива людська одиниця, навіть та, котра не буде вихваляти большевизму, а лише мовчатиме, займе невтральну позицію.

Як ставитися до приманливих співів московських сирен — про це найкраще вчать заяви В. Чорновола, О. Заливахи та Юрка Шухевича.

(Л. П.)

В. Ткач

КРИЗА ДОЛЯРА І УКРАЇНЦІ В ЕВРОПІ

Мюнхен. — У п'ятницю 15 березня ц. р. українці, які перебувають в Західній Европі, були схвильовані чутками про можливу девальвацію американського доляра. І були вони схвильовані подвійно: персонально і як члени тих чи інших громадських чи політичних організацій.

Старші віком українці, що живуть з підтримки німецької соціяльної опіки в різних оселях або притулках для старших (а таких матеріяльно незабезпечених українських громадян можна здибати не лише в Німеччині, але й у Франції та Англії), мають у щасливій країні, яка носить назву ЗСА, чи то рідних, чи добрих приятелів. І ці мешканці ЗСА при різних нагодах посилають своїм рідним або приятелям не зовсім леґальною дорогою (бо здебільшого в листах) якусь зелену п'ятку або десятку, що осолоджує їх нудне життя.

15-го березня більшість европейських банків перестали купувати доляри — принаймні в значній кількості. Можна собі уявити настрої тих українських громадян, які мали в запасі яких пару зелених папірців! Бо, наприклад, у Мюнхені в згадану п'ятницю можна було продати лише п'ять долярів.

Але вже в суботу паніка трохи вщухла: банки знову купували необмежену кількість долярів, платячи в Німеччині лише на три пфеніґи менше за доляр, ніж напередодні. І якщо для якихось індустріяльних чи торговельних підприємств це означало, може, й дуже великі втрати, для бідних „залишенців" втрата якихось 60 пфеніґів на 20 долярів — це втрата лише одного кухля пива...

Однак, для українських установ в Европі справа на цьому не закінчується. Бо з досить туманних газетних звітів або з заяв представників фінансового світу ще не можна уявити майбутнього розвитку справи стабілізації світових валют. А що, як все таки, не зважаючи на заспокійливі звіти та заяви, за деякий час прийде до такої чи іншої девальвації доляра? Це означало б великий удар, якщо не катастрофу, для багатьох українських установ в Европі, що живуть і діють у великій мірі на пожертви чи на матеріяльну підтримку своїх земляків у ЗСА.

Тут входять у гру як громадські, так і політичні українські установи. Ось, наприклад, Бібліотека ім. Симеона Петлюри живе з пожертв, які у великій пропорції походять, власне, із ЗСА. Девальвація доляра була б дошкульно відчута цією українською культурною станицею. Далі приходять українські інваліди або Українська Харитативно-Санітарна Служба, або КОДУС (допомога українському студентству), або Енциклопедія Українознавства.

Те саме стосується і українських політичних організацій та установ. Багато з них провадять свою діяльність завдяки матеріяльній підтримці своїх прихильників з різних позаевропейських країн (ЗСА на першому місці, далі Канада і т.д.). Тут в першу чергу треба згадати про Українську Національну Раду. Якщо, згідно з оголошеними після останньої сесії УНРади даними, ця установа одержувала із ЗСА яких 10 тисяч долярів річно, то це становило неповних 40 тисяч німецьких марок. Що буде, якщо ця сума зменшиться? А те саме можна сказати й про інші українські політичні організації.

Зокрема великого удару зазнала б українська преса в Европі. Бо одержує вона із ЗСА не тільки гроші з передплати, але й великі суми на пресовий фонд, і на ці гроші живе або животіє.

Отже, нашим землякам у ЗСА треба знати, що коли інтернаціональні банки, інтернаціональні фінансові інституції й інтернаціональна торгівля сушать собі тепер голови над тим, що буде, якщо прийде до девальвації доляра, то не менше сушать собі голови й українці в Европі, які в значній мірі провадять свою громадську і політичну працю завдяки щедрій допомозі своїх братів у ЗСА.

ЩЕ ПРО НАКЛАДИ ВИДАНЬ В УКРАЇНІ

В „Літературній Україні" з 15 березня вчитель-практик писав, що вчителі не можуть дістати потрібних літературних творів для школярів: „Їх майже не можна дістати. Навіть у великих містах, у солідних бібліотеках, не кажучи вже про села. Якось мені треба було дістати Симоненкового вірша „Грудочка землі". Цей вірш увійшов до проекту нової програми з літератури для п'ятого класу. Побував я в Дніпропетровську в міській, обласній і дитячій бібліотеках, обласній бібліотеці для дорослих — і відповідного тексту не знайшов".

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Частина III

ПЕТРУША

(3)

Кам'янецька бурса

Губерніяльне місто Поділля, затишний, поетичний Кам'янець збудований на скелі біля стародавньої турецької фортеці. Навколо скелі глибока долина річки Смотрич оточує місто. „Кам'янець, як вінець — навколо вода, а всередині біда" — це стара народна приказка для мальовничого Кам'янця. Турецький міст, ґрандіозна старовинна будова, з'єднує місто з турецькою фортецею, башти та вежі якої і досі височіють на протилежній скелі. Під турецьким мостом вічно шумить та піниться бурхливий водоспад, що несе води Смотрича в тиху долину Карвасар. В самому Кам'янці на кожному кроці старовинні історичні будови різних епох: церков, костьолів, серед міста — турецький мінарет.

Коли о. благочинний Білинський привіз до Кам'янця з Десерівки Прісиних дітей Наталю та Петрушу, щоб умістити їх до школи, то вони, бідаки, зовсім розгубились і не знали, куди й на що мають дивитись. Після тиші в зеленій десерівській долині, Кам'янець вразив їх гуркотом повозів на кам'яному бруку, жвавим рухом, галасом, поспіхом людей, вузькими вулицями середмістя.

Вони ж ніколи ні в якому місті ще не були, найбільше містечко, яке бачили, був Старий Костянтинів, де їм довелося бути зо два рази на ярмарку. Правда, і там рух їм здався несамовитим, і вони міцно держалися за широку мамину спідницю, боячись, щоб їх не вкрали цигани та не продали потім в турецьку неволю. Такі речі не раз вони чули від діда Семена, який бував у світі десь далеко і видав, і чував, і оповідав про всякі чуда та дива. Але хіба можна рівняти Старий Костянтинів до Кам'янця? Там великий майдан, і цілий ярмарок розташований на тому майдані, отже, вилізши на воза і глянувши на майдан, можна зразу побачити, де що діється. А тут всюди вузенькі вулички туди, сюди, одна завертає нагору, а друга вбік, а потім знов нагору чи вниз, і всюди якісь завулки. Як в тому можна розібрати — куди треба йти і куди завертати, а до того сходи — то вниз, то нагору, так, ніби навмисне, щоб людина в тому всьому заблудила.

Спинилися вони в якомусь жидівському заїзді в середмісті. Там умилися, обтрусилися з порохів, закусили. Пан-отець вдягнув нову рясу і, забравши дітей, пішов до міста. Виходячи, наказав дітям добре вважати і йти за ним, бо як загубляться, то буде їм біда. Отже, діти не спускали очей з широкої постави пан-отця, а Петруша для певности непомітно тримався за його рясу, бо вважалося хлопцеві, що як є тут турецька фортеця, то десь певно й турки мусять буди недалеко, а він пам'ятав добре різні оповідання про то, яка то страшна біда була нашим людям, коли попадали вони в турецьку неволю.

В одній із тих вузьких вулиць зайшли вони у темні сіни старого, високого будинку, далі пішли сходами нагору і опинилися в довгому коридорі, де було багато дверей. До одних дверей з написом „канцелярія" о. Білинський зайшов, а дітям наказав чекати коло вікна і нікуди не відходити.

Діти з великою цікавістю дивилися з вікна вниз на вулицю. Різні люди ходили там туди й сюди, і здавалося їм, що ходять ті люди без ніякої потреби, бо майже ніхто нічого не ніс. Коли йшли малі жидки, збиточному Петруші дуже хотілося кинути їм зверху щось на голову, але боявся, щоб потім пан-отець не погнівався.

Коли там отак стояли, пройшов попри них якийсь молодий пан з великою купою книжок у руках. Діти ввічливо привітались, а він до них посміхнувся і спитав:

— А ви чиї, звідки?

Наталя мовчала, а Петруша відповів:

— Та ми з Десерівки. Я — Петруша, а це моя сестра Наталя.

— А що ви тут робите?

— Чекаємо отця благочинного, що пішов у ті двері, де канцелярія, а нам наказав чекати на нього тут.

Пан з книжками пішов собі далі, але коли відчиняв якісь двері, кілька книжок впало йому на підлогу. Петруша швиденько підбіг, позбирав книжки, подав панові і спитав:

— Нащо вам стільки книжок, та й всі однакові граматики?

— А ти звідки знаєш, що це граматики?

— Та ж тут написано зверху, що це граматика!

— То ти вже вмієш читати? Скільки тобі літ?

— Вісім було влітї.

— А хто тебе навчив так скоро читати?

— Тато навчили. — При цій згадці сльози набігли хлопцеві до очей.

— То тебе привезли до школи? Алеж тебе не можуть прийняти, бо до школи треба мати десять літ.

— Та отець благочинний казали, що підуть хоч до самого архиєрея за мене просити. Ми з сестрою мусимо вступити до школи, бо ми сироти, і нам нема куди подітись.

Тим часом вийшов з канцелярії отець Білинський, а з ним старий пан „смотритель".

— Так ось цей хлопець, якого я привіз до бурси, — сказав пан-отець.

— Алеж він ще зовсім малий, не зможе вчитися, буде в клясі тільки перешкоджати.

— Нехай хоч так сидить межи хлопцями та прислухається до тої науки, — прохальним тоном сказав о. Білинський. — Єпархія мусить приняти його до бурси, інакше немає де його примістити.

Тут вмішався молодий пан, що ніс граматики, а тепер стояв осторонь та прислухався до розмови.

— Цей хлопець зможе вчитися не гірше від інших. Він хоч малий, а вже вміє читати.

— Ну, як так, то хай вступає. На крайній випадок посидить у першій клясі два роки. Але бурса відкривається тільки за тиждень, тим часом мусите, пан-отче хлопця десь улаштувати.

Отець Білинський безрадно дивився.

— А куди б ви порадили мені його влаштувати? Я тут, в місті, людина чужа і нікого не знаю. Не можу залишити його самого в заїзді без догляду.

Тут знову озвався молодий пан:

— Не турбуйтеся, пан-отче, я візьму хлопця на той час до себе. Я вчу в першій клясі, і це мій майбутній учень. Можете бути цілком спокійні, жадної кривди йому в мене не станеться.

Отець Білинський зрадів і сердечно подякував доброму вчителеві, а сам про себе подумав: „Над сиротою Бог з калитою. Це власне те найліпше місце, яке може бути для Петруші перед вступом до школи. Учитель, як видно, дуже добра людина, ознайомиться з ним і буде напевно й далі про нього дбати".

(Далі буде)

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
(ВІДДІЛ НЮ ІНҐЛЕНД)
— і —
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ
(ВІДДІЛ БОСТОН)
— влаштовує —

ВЕСНЯНИЙ БЕНКЕТ та БАЛЬ

27-го квітня 1968 року

HOTEL SHERATON — BOSTON

Інформації і запрошення:
Д-р Олег Третяк
888 Mass Ave. # 617, Cambridge, Mass.
Д-р Іван Дідюк
23 South Fairview St., Roslindale, Mass.

Клівленд, Огайо

ПЕРЕД КОНЦЕРТОМ ІІ Й ЛЮБОМИРА МАЦЮКІВ

Українців Клівленду, Парми, Лорейну, Акрону, Кентону і Янґставну жде мила несподіванка: в неділю, 31-го березня в авдиторії Шеф Джуньйор Гай Скул при 5983 Вест 54-тій вул. в Пармі відбудеться концерт Ії й Любомира Мацюків.

Інтересний цей концерт буде з уваги на виконавців, і з уваги на програму: після першої частини з творами українських клясиків, у другу частину концерту будуть включені твори Ярослава Барнича, в тому теж уривки з його оперет „Шаріка" й „Гуцулка Ксеня". Цим концертом Ія й Любомир Мацюки звеличають пам'ять визначного композитора, творця модерної української оперети та заслуженого діяча української музичної культури, проф. Ярослава Барнича, який довгі роки жив, працював і творив у Клівленді, а від червня минулого року покоїться на місцевому українському цвинтарі.

Як зачуваємо, обоє виконавці захоплені включеними в програму творами Ярослава Барнича. Цей сантимент виконавців та калібр їхнього мистецтва, яке здобуло для української пісні Бразилію, правлять за ґарантію, що в час концерту сцена й заля будуть сповнені краси й величі Карпат, чарів гуцульського кохання й тієї життєрадости, якими надихав свої твори і створені свої персонажі син Гуцульщини — Ярослав Барнич.

Співакам акомпаніюватиме гостя з Торонта, пані Олена Голинська — колишній концертмайстер Українського Оперного Театру у Львові.

Дохід з імпрези призначений на Фонд ім. Ярослава Барнича, з метою повного видання творів і монографії цього композитора, будови пам'ятника на його могилі та стипендій із цього фонду для талановитих українських студентів музики й диригентури. Слід при тому підкреслити, що впродовж останнього півроку це вже другий випадок, де українські мистецькі сили пропонують свої виступи і принос для фонду ім. Ярослава Барнича. Першим, як відомо, був Український Театр „Заграва" з Торонта, який у жовтні минулого року ставив на згадану ціль у Клівленді „Кассандру" Лесі Українки.

О. Гайський

Аллентавнська Округа УНСоюзу...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Вказуючи на Книжку Вкладок УНС, зокрема її вступ та на інші численні інформативні видання УНС, він закликав приявних студіювати ці видання та фахово обслуговувати членів й приєднувати нових. Потім подав напрямні праці на цей рік, підкреслюючи його винятковість, з уваги на 75-річчя органу УНС „Свободи", найстаршого існуючого українського часопису в світі. Головний радний і обласний організатор Степан Гавриш, до якого території належить Аллентавнська Округа, проаналізував стан Округи, її потреб та завдання й подав практичні поради щодо праці в цім році, які запевнять Окрузі її повний успіх. Підмічено конечність переводити спеціяльні акції, а саме підвищення суми забезпечення членів, забезпечення усіх дітей наших родин, нове забезпечення усіх, яким кінчаються їхні двадцятирічні грамоти і ін. Після оживленої дискусії, в якій брали участь майже всі приявні та яку закінчив о. предсідник Двораківський пропозицією, щоб після „сповіди" секретарів, яку перевели головні урядовці, накласти на них „покуту": обов'язок зорганізувати бодай по 25 членів. Схвалено, що всі Відділи мають виконати свою квоту в цім ювілейнім році; доручено управі влаштувати Союзовий День для відмічення ювілею „Свободи"; влаштувати прогулянку на „Союзівку" і ін. До нової управи на голову перевибрано Івана Заворського, М. Шишку на його аступника, п-ню Анну Гарас на українську й Павла Крепича на англомовного секретарів, а Дмитра Мушастого на касира. До Контрольної Комісії, яку очолив о. прот. А. Двораківський, ввійшли ще п. Іван Колтуюк, п-ні Анна Пипюк і Теодор Демчук. На закінчення зборів гол. секретар Я. Падох та гол. радний С. Гавриш вручили п. Зазворському пам'яткову зірку до його плякети, як шостирічного вже члена Клюбу Заслужених Союзовців, за зорганізування в 1967 р. 47 членів, та п-ні Гарас, якої минулорічні успіхи кваліфікують її на почесну назву „будівничої УНСоюзу". Молитвою, яку провів о. предсідник та його заохочуючим до праці для УНСоюзу словом, закінчилися ці рокові збори союзової громади Аллентавнської округи.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОбВУА В СПРАВІ ВІДЗНАЧУВАННЯ 50-РІЧЧЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ І СТВОРЕННЯ УГА (УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ)

Тому, що в біжучому році припадає 50-річчя Листопадового Чину 1918 та створення Української Галицької Армії, Головна Управа ОбВУА постановила на своєму засіданні дня 2-го грудня 1967 для гідного відзначення цих Великих Роковин покликати до життя окремий Краєвий Громадський Комітет, про що була згадка у „Вістях Комбатанта". Згаданий Комітет є одиноко управнений встановляти та переводити програми відносних ювілейних святкувань, як також видавати у цьому відношенні доручення Відділам ОбВУА на всьому терені діяння нашої організації.

Самочинне встрявання в цю справу інших, непокликаних організацій та осіб на згаданому терені мусіло б викликати небажані непорозуміння і замішання, які внеможливили б належне переведення намічених ювілейних святкувань.

Головна Управа Об'єднання б. Вояків Українців в Америці (ОбВУА)

Розповідають про імена

Київська „Молодь України" від часу до часу подає відомості про походження українських імен. У числі з 12 березня, відповідаючи на листа українця, солдата совєтської армії, який нарікає на „подив", фактично ж насмішки „друзів" за ім'я Мирон, висловлено жаль, що ім'я Мирон, „давнє і колись улюблене ім'я", не має тепер розповсюдження на Україні. У тій же статті під наг. „Ім'я — життю окраса" сказано, що ім'я „Маша" — російське, треба Марія, Маруся, Марійка, Марічка. Автор заперечує твердження в якомусь московському виданні, нібито староукраїнське ім'я Руслан стало „собачим": так кличуть псів у Росії, а не в Україні.

Три дні Українських Фільмів

ВАСИЛЯ АВРАМЕНКА

ПО ПОВОРОТІ З АВСТРАЛІЇ ВИСВІТЛИТЬ ФІЛЬМИ СВОЄЇ ПРОДУКЦІЇ

Віктор і Роман Коваленко — талановиті наслідники — танцюристи Школи АВРАМЕНКА в Австралії.

СУБОТА, 30-го БРЕЗНЯ — „УКРАЇНСЬКІ ПІОНЕРИ В КАНАДІ"
Година: 4, 6 і 8 веч.

в Ґалерії Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку
149 2-га Евеню (1-ий поверх), Ню Йорк, Н. Й.

Увага! ДВА ДНІ в УНДОМІ — 142 — 2-га Avenue
П'ЯТНИЦЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ — „СКАРБИ УКРАЇНИ"
Один сеанс — година 7-ма веч.

НЕДІЛЯ, 31-го БЕРЕЗНЯ — два фільми — **В РИМІ — ДРУГИЙ ВАТИКАСЬКИЙ СОБОР**, в якім бере участь Кардинал **СЛІПИЙ** і **КАРПАТСЬКА УКРАЇНА** — Три сеанси, год. 2, 4:30 і 7:30 веч.

ПІСЛЯ КОЖНОГО СЕАНСУ — КОРОТКІ ФІЛЬМОВІ ІНФОРМАЦІЇ ПРО АВСТРАЛІЮ.

ВСТУП: старші $1.00; студенти і пенсіонери $0.50; члени Пласту, СУМА, ОДУМ, учні Рідної Школи при УККА та при наших Церквах — $0.25; Інвалідам Українських Визвольних Змагань — ДАРОМ.

ЩИРО ЗАПРОШУЄМО ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ДО МАСОВОЇ УЧАСТИ ПОБАЧИТИ УКРАЇНСЬКІ ФІЛЬМИ І ДО ЗУСТРІЧІ З МАЕСТРОМ АВРАМЕНКОМ ПО ЙОГО ПОДОРОЖІ З АВСТРАЛІЇ.

КОМІТЕТ ПРИХИЛЬНИКІВ ЙОГО ШКОЛИ

Виклад голови УВАН у Лейкгед університеті

Порт Артур, Онт. (ОУПС). — На запрошення Українського Студентського Клюбу в Лейкгед університеті тут відбувся 22-го лютого виклад проф. Яр. Рудницького з Вінніпеґу на тему: „Міжнародний рік людських прав: Мовні права й лінґвіцид". Доповідача представив член Клюбу п. В. Кордюк. Сам виклад відбувся в англійській і українській мовах. Гість із Вінніпеґу з'ясував свою концепцію індивідуальних і колективних прав та, в протилежність їм, — мовні обмеження „лінґвіцидними актами" (як, напр., Валуєвський чи Емський „укази" в відношенні до української мови в царській Росії), чи створюванням умов, несприятливих мовному розвиткові даної національної групи.

Доповідач торкнувся при цьому своєї рекомендації урядові Канади щодо признання українській мові конституційного статусу „обласної мови Канади" в Рапорті Королівської Комісії Б-Б.

Після викладу відбулася жива дискусія на заторкнені теми. З нагоди свого перебування в Порт Артурі проф. Рудницький склав офіційні візити президентові й деканові Лейкгед університету д-рові Дж. О. Ротней, бібліотекареві п. І. Давосирові, головам відділів модерних мов, мав інтерв'ю з місцевою пресою і радіостацією та відбув разом з проф. Вишинським семінар із студентами - українцями цього університету.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
ІНСТИТУТ ШЕВЧЕНКОЗНАВСТВА

Шевченківська Конференція

Доповідь проф. Володимира МІЯКОВСЬКОГО: Той, хто поховав Шевченка на Чернечій Горі (Г. Честаховський).

Конференція відбудеться в неділю, 31-го березня 1968 року о 5-ій год. дня в будинку Академії:
206 Вест 100 вул., Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

Відділу фізико-хемічно-математичних та технічних наук.
Доповідь — проф. Микола П. ЗАЙЦІВ: „До характеристики сучасного хемічного промислу України".
Засідання відбудеться в суботу, 30-го березня 1968 року о 6-ій год. веч. в будинку Академії: 206 Вест 100 вул., Ню Йорк, Н. Й.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ІРИНИ ВИННИЦЬКОЇ

Філядельфія. — Пресово-Адміністраційна Комісія СФУЖО, при співучасті Відділів: 20-го СУА, ОЖ і УЗХ влаштовує Літературний Вечір Ірини Винницької - Пеленської, письменниці і суспільної діячки, з участю п-ні Олени Залізняк, голови СФУЖО, ред. Л. Бурачинської, д-ра Г. Лужницького са мистців: Клявдії Кемпе-Гош, Лади Прокоп, Андрія Добрянського і проф. Наталії Котович. Вечір відбудеться в неділю, 31 березня ц.р., з год. 5-ій по полудні в залі „Етікал Сосаєті", 1906 Рітенгоуз Сквер.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями й Знайомими,
що дня 15-го березня 1968 року на 63-му році життя
відійшла від нас у Вічність

бл. п.
МИХАЙЛИНА ОСТАП

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 19-го березня 1968 року в Міннеаполісі, Мінн.

В глибокому смутку:
муж — ВОЛОДИМИР
сестра — МАРІЯ ПІКРУМЕЛЯК в Україні
сестрінка — МІРА з мужем БОГДАНОМ ЗАЛУЦЬКИМ та Синами
і Родина

УКРАЇНСЬКА СЕЛЯНСЬКА ПАРТІЯ
з сумом повідомляє, що у Buena, N.J. (Нова Кубань)
19-го березня 1968 року помер

Проф. КОНСТАНТИН СЕРГІЙОВИЧ ТУПТІЙ

основоположник та організатор селянського руху на еміграції та голова Програмового Комітету УСП.

Політично організоване селянство віддає глибоку шану Покійному Костю Сергійовичу за його довголітню працю на селянській ниві.

УПРАВА УСП та
ПОЛІТИЧНІ ОДНОДУМЦІ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
бл. п. ЕВГЕНА МАЛАНЮКА
буде відправлена
ПАНАХИДА
в СУБОТУ, 30-го БЕРЕЗНЯ 1968 року
о год. 8-ій веч. (по Вечірні)
в церкві СВ. ЮРА при 7-ій вул. в НЮ ЙОРКУ
про що повідомляють Приятелів і Знайомих
Покійного та про молитви просять

ДРУЗІ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви

— відбудуться —

в суботу, 30-го березня 1968 р., початок о год. 12-ій дня
в PENN-GARDEN HOTEL, 7th Avenue & 31st Street, NEW YORK, N.Y.

На звичайному порядку нарад будуть також:
Звіт Краєвої Управи Товариства і дискусія над звітом; Звіт Контрольної Комісії і уділення абсолюторії Управі Т-ва; Внесення поправок до статуту Товариства; Вибір нових керівних органів Товариства; Внески до завдань Товариства і дискусія. До участи в Зборах просимо всіх делеґатів і членів Відділів Товариства, Всечесніших Отців Духовних, представників українських організацій і установ, представників української національної преси і всіх тих українських громадян, що інтересуються і займаються справами будучности Української Церкви.

КРАЄВА УПРАВА ТОВАРИСТВА

УВАГА! УВАГА!

Філядельфія і Околиці!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
повідомляє, що
З НАГОДИ 75-РІЧЧЯ НАЙСТАРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ЩОДЕННИКА
„СВОБОДА"
— відбудеться —
в суботу, 6-го квітня 1968 р.
о год. 7:30 веч. — в залі
УКРАЇНСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛЮБУ
при 847 Н. Френклін вул. у Філядельфії, Па.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

програму якого в цілости виконають
видатні наші співаки з Шикаго
Ія і Любо Мацюки
При фортепіяні: ЛІДІЯ БУЛЬБА
Промову виголосить головний редактор „Свободи"
Антін Драґан
Деклямацію присвячену ювілеєві виголосить
Наталка Турчинюк

Вступ 2.00 дол. — шкільна молодь 1.00 дол.

Програмки вступу можна набути у всіх Секретарів Філядельфійської Округи та українських крамницях:
„Ельдорадо", крамниця з подарунками при 511 Ґірад Аве.; Споживча крамниця Лукасевичів при 801 Н. 24-ій вул.; Споживча крамниця Марка Мисишина при 2300 Марґарет вул. Франкфорд; Книгарня „Оріон" при 4925 Олд Йорк Роуд; „Космос", спілка Манько-Кухтин, експорт-імпорт при 4944 Н. Брод вул.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. о. каноніка **ВОЛОДИМИРА ПИЛИПЦЯ**
незвичайно прикладного священика
і великого українського патріота
складають 50.00 долярів
на ФКУ при Гарвардському Університеті
Іван і Ольга ДЕМЧУК
Wausaukee, Wis.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Документи про події на Україні сколихнули цілу Українську Громаду, та зрушили велику частину світової публічної опінії.

ОДВУ і Братні Організації причинилися у великій мірі до перекинення тих матеріялів через кордони, а ще більше до поширення їх у світі.

Для їх опрацювання й розповсюдження —

Для пороблення інших найконечніших заходів —

Для оборони переслідуваних московськими комуністами і допомоги їм — ОДВУ і Б.О. розпочали збіркову кампанію.

Просимо пересилати вплати на адресу:

O.D.W.U. RELIEF FUND
CENTRAL EXECUTIVE COMMITTEE of O.D.W.U.
P.O. Box 4, Cooper Sta. New York, N.Y. 10003

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 23-го березня 1968 р. по довгій і тяжкій недузі
упокоїлася в Бозі на 88-му році
наша Найдорожча МАМА, СЕСТРА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ТЕТА

бл. п.
НАТАЛІЯ з МЕЛЕШКЕВИЧІВ МОХНАЦЬКА

ПАНАХИДА у вівторок, 26-го березня 1968 року о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Kaniewsky Funeral Home, 2524 W. 3rd St., Chester, Pa.

ПОХОРОН в середу, 27-го березня 1968 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до церкви св. Духа, 3010 W. 3rd Street, Честер, Па., а опісля на цвинтар St. Gertrude, Rahway, N.J.

В глибокому смутку:
донька — НАДІЯ з мужем КОРНЕЛЕМ КІЗЮКОМ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною СЯНЕЮ і Сином
внучка — БОГДАННА ГОЛЮКА з мужем АЛЕКСАНДРОМ і Дітьми
внук — ІГОР з дружиною ДОРОТЕЄЮ і Дітьми
сестрінок — МИРОН ЛУШПИНСЬКИЙ з дружиною СЛАВОЮ

Неділя, 31-го березня 1968 року
Година 5-та по пол.
Заля Українського Народного Дому
961 Weathersfield Ave., Hartford, Conn.
Квитки можна набути в Осередку СУМА в Гартфорді.

Осередок СУМА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку — влаштовує

ВЕЧІР МУЗИКИ, ПІСНІ І ТАНКУ

В ПРОГРАМІ:
ДІВОЧИЙ ХОР — Дириґ. РОМАН СТЕПАНЯК
АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТОК
Керівник П. ДАНИЛІВ
Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ"
Керівник О. ГЕНЗА
ОРКЕСТРА Б. ГІРНЯКА
ЩИРО ЗАПРОШУЄМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО МІСТА ГАРТФОРДУ Й ОКОЛИЦІ.

Спілка Української Молоді в Канаді відзначає 20-ліття

Торонто. — Спілка Української Молоді в Канаді, яка об'єднує тепер понад 3 000 дітей і молоді, відзначає 20-ліття з часу її створення. Заснували СУМ у Канаді члени цієї організації молоді, які прибули на поселення з Зах. Німеччини й Австрії. Тижневик „Гомін України" з 23 березня писав з нагоди 20-річчя СУМ у Канаді: „Спілка Української Молоді" поширила свої впливи на батьків молоді, організуючи їх у нові клітини — Батьківські комітети та Жіночі ланки. В той спосіб створилася ціла система діяльности СУМ. Тут ще слід додати Рідні Школи, Курси українознавства, хори, оркестри, що є під патронатом СУМ і діють в сфері її впливів. Названа молодіжна організація нині вийшла далеко поза ті форми, які мали місце тому 20 років. Під сучасну пору в Канаді СУМ має зорганізованих 3,050 членів, в тому віком від 6 до 12 років — 1200, від 12 до 18 — 1150, від 18 до 35 р. — 400, вище 35 р. — 300. Всі члени оформлені в 29 осередках, які розсіяні по всій Канаді. Під контролею Крайової Управи є 7 літніх осель, в яких молодь переходить виховно-вишкільне таборування та проби." Донедавна в Торонті редагував загальносумівський журнал „Крилаті" ред. Богдан Гошовський, тож СУМ у Канаді був впродовж кількох років безпосереднім співучасником того молодечого видання. Як у минулих роках, так і цього літа частина сумівців з Торонта й ін. міст Канади пляхнують відвідати сумівські табори у европейських країнах, зокрема в Бельгії та в Англії.

Кримське видавництво відмовилось друкувати повість українською мовою

Симферопіль. — Українці в цьому великому місті, зокрема літератори, які пишуть українською мовою — фактично не мають де друкуватись. Тому дійшло до того, що гумористична повість Д. Черевичного „Сім чортів в одному корені" вийде не українською мовою, як була написана, а в перекладі на російську . . . у Москві. Про це повідомила „Літературна Україна" з 22 березня, подаючи: „За останні півтора десятка років вийшло кілька українських збірок поезій, в тім числі гарні книжки Д. Черевичного „Мій супутник" (1960) та Лідії Кульбак „Виросту жницею" (1966). А як же з прозою? Вона представлена за весь період... аж двома іменами — М. Вовка та В. Шахнюка! В чому ж справа? Передусім в послабленні уваги до творчості молодих. Та й чи може видавництво серйозно займатися українськими рукописами авторів, що тільки недавно взялися за перо, коли з п'яти членів літературно-художньої редакції лише один знає мову?" З цих та інших прикладів видко, що в Криму, після варварського винищення татар та людей інших національних меншостей, ще за Сталіна, режим всіляко протегує тепер російську мову і культуру, хоча Крим формально „приєднаний" до УССР.

СИЛОМІЦЬ ЗРОСІЙЩУЮТЬ ПРІЗВИЩЕ ВІДОМОГО УКРАЇНСЬКОГО АКТОРА

Смоличівська - каґебівська газета „Вісті з України" в ч. 3 з ц. р. повідомила про початок здіймання фільму за новелями Василя Стефаника, в якому ролю „сина Дідуха виконує київський артист Іван Николайчук". А ще в першому числі з 1967 року в київському журналі „Новини кіноекрану" сам актор написав до читачів новорічне поздоровлення, підписавшись: Іван Миколайчук. Видко, КҐБ таки налягає на „Николайчукові", від якого недалеко до „Ніколайчука".

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УКРАЇНЦІ КАНАДИ БЕРЕЗНІ НА ШЕВЧЕНЖЕРТВУЮТЬ У МІСЯЦІ КІВСЬКУ ФУНДАЦІЮ

Вінніпеґ. — Керівники культурної Шевченківської Фундації сподіваються, що Мужі Довір'я і Представники Фундації зберуть на території Канади щонайменше 35 тис. долярів з нагоди Шевченківського місяця березня. Якщо передбачення здійсняться, то Шевченківська Фундація мала б осягнути до кінця лютого 1968 р. суму в 215 000 долярів. Вже 57 українських родин і окремих Жертводавців - фундатор і в склали на шевченківську Фундацію по 1 000 чи й більше долярів. Відсотки з того фонду йтимуть на потреби української культури в Канаді.

ДВІ ДОПОВІДІ В УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ

Ню Йорк. — Управа Т-ва Українських Інженерів, Відділ Ню Йорк, влаштовує конференцію - сходини в суботу 6 квітня, о год. 7-ій вечора, в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79-та вул. в Н. Й. На ній доповідатимуть: інж. Богдан Чайківський „Ресурси національного господарства України" і д-р Вінсент Шандор „Наша праця на терені Об'єднаних Націй в минулому й майбутньому".

ПОКАЖУТЬ ШВЕДСЬКУ П'ЄСУ В ТОРОНТІ

Торонто. — Театральний й Ансамбль ім. Л. Курбаса покаже 31 березня переклад п'єси шведського драматурга А. Стрінберґа „Танок смерти", зладжений Ю. Печенюком. Вистава відбудеться під режисеруванням Слава Теліжина, участь у ній беруть п'ять осіб. Цей показ шведської драми „Танок смерти" український театр присвячує 80-літтю з дня народження Леся Курбаса.

УКРАЇНСЬКА СВ. ЛІТУРГІЯ — В ГОЛЛЯНДІЇ

Утрехт. — Голляндський „Візантійський хор", складений виключно із голляндських співаків під диригуванням д-ра М. Антоновича, співав українську Святу Літургію. Її відслужив у заступстві архиєпископа Кир Івана Бучка Владика Володимир, на запрошення Голляндського Апостоляту Єднання, з нагоди 40-річчя його діяльности. В торжестві взяли участь голляндські єпископи з Утрехту і Роттердаму.

15-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ „СЛОВО"

Балтимор — Українська крамниця „Слово", яку провадять п-во Климентій та Іванна Баб'як, без відзначень „ювілеїв" вступила в 16-ту річницю своєї праці. У цій крамниці на 1 900 Фліт вулиці українці Балтимори закупили багато українських закордонних видань, платівок, вишивок, а принагідно й образів українських закордонних мистців. Крім того, крамниця „Слово" видала власним коштом точну фотокопію рідкісного „Кобзаря" Тараса Шевченка, що був виданий у Швайцарії в 1879 році, з підзаголовком „Нашим землякам на Україні" — для перепачкування цього маленького формату „Кобзаря" на 128 стор. в Україну, де було тоді Росією заборонено друкувати українські книжки.

Відбиванковий турнір СУАСТ-Північ

Відбиванковий турнір чоловічих і жіночих дружин за першість СУАСТ-Північ, делеґатури УСЦАК, відбудеться в суботу, 30-го березрального напрямку у проводі болдт Парку в Шикаґо. Організатором турніру є Управа СУАСТ-Північ, а господарем СК СУМА „Крила", сумівського осередку ім. М. Павлушкова в Шикаґо, Ілл. Змагання турніру почнуться від год. 11-ої ранком.

Переможці турніру, першуни груп чоловіків і жінок, одержать мандрівні чаші, які будуть вручені їм під час вечері-прийняття в домівці осередку СУМА. Свою участь в турнірі вже зголосили такі Товариства: СК СУМА „Крила" Шикаґо — дві чоловічі та одна жіноча дружина, УАСТ „Леви" Шикаґо — одна чоловіча і одна жіноча, Пласт Шикаґо — чоловіча, „Тигри" Шикаґо — чоловіча, „Черник" Дітройт — чоловіча і жіноча. Сподівані ще зголошення з Клівленду від „Львова" і „Скали". Зголошення дружин учасників, разом із оплатою по $5.00 від дружини, приймає осередок СУМА при 2457 В. Шикаґо евню в Шикаґо, та секретар і скарбник СУАСТ-Північ Петро Головатий на адресу 2146 В. Супіріор С. в Шикаґо.

Петро Головатий

СУА ПРОГОЛОСИВ ОБРЯДОВИЙ КОНКУРС

Філядельфія. — Для кращого і активнішого плекання українських обрядів та звичаїв за кордоном, Союз Українок Америки проголосив Обрядовий Конкурс, з реченцем до 31 грудня ц. р. і з нагородами в 100, 75 і 50 дол. Участь можуть брати і жінки, і чоловіки. Предметом Конкурсу є театральна картина, що вірно передасть Андріївський вечір чи Святмиколаївський Вечір, Вертеп, Свят-Вечір, Великодні звичаї, Свято св. Юрія, Івана Купала, Обжинки.

ТАРЗАН, Ч. 5972. Кінова експедиція Анаґрам.

THREE MEMBERS OF THE SAFARI FOR ANAGRAM PICTURES, INC., WERE TO PLAY ROLES IN TARZAN'S FUTURE--
JOE BISHOP, A RUGGED WHITE HUNTER--
ZUKOFF, A FLASHY-DRESSING BUT COMPETENT DIRECTOR--
AND IVY VINES, A SPOILED AND SELFISH ACTRESS...

Три члени цієї експедиції кінової корпорації мали відограти ролю в Тарзановій будучині . . .

Джов Бішоп — незламний білий ловець . . .

Жуков, блискітливо одітий, але компекентний директор . . .

І Айві Вайнс, розпещена і еґоїстична акторка . . .